

AUTOPRESENTACIÓ D'UN THINK TANK

PPI: La definició de la Tercera Via

Will Marshall / Director del PPI

El Progressive Policy Institute (PPI) és un catalitzador per al canvi polític. La seva missió consisteix a modernitzar el govern i la política progressistes per a l'era de la informació. El PPI pretén deixar enrere els rancis debats entre dreta i esquerra de l'era industrial i constitueix una font prolífica del pensament de la Tercera Via que està configurant la política emergent del segle XXI.

Defensada per una nova generació de líders progressistes d'arreu del món, la Tercera Via és una nova síntesi política que combina el dinamisme econòmic amb la justícia social. Alhora que abraça el canvi tecnològic i la globalització, aquest enfocament també exigeix iniciatives públiques que permetin que la gent disposi de nous instruments per assolir l'èxit econòmic. Rebutja tant el benestar paternalista de l'esquerra com el darwinisme social de la dreta; defensa un nou pacte social basat en l'equilibri dels deures i les responsabilitats individuals. Més enllà de l'estantissa elecció entre un govern omnímode i l'absència de govern, la Tercera Via proposa i preveu un govern facilitador que permeti que els ciutadans i les comunitats locals puguin solucionar els seus propis problemes.

Els nous plantejaments de polítiques que defensa el PPI, des del servei militar i la reinvençió de l'Administració fins a la lliure elecció de l'escola pública, passant pels canvis en les polítiques socials de benestar, treball, etc., han estat trets característics del govern dels «Nous Demòcrates» encapçalat per Clinton i Gore als Estats Units. Les seves idees de govern i inquietuds principals han trobat també àmplies audiències a l'estranger, des del govern del Nou Laborisme del primer ministre britànic Tony Blair a altres partits de centreesquerra a Europa, Amèrica Llatina i Àsia que també estan lluitant per adaptar els vells dogmes a les noves realitats.

Aquestes realitats inclouen una transició cada cop més accelerada de l'ordre industrial del segle XX a la nova economia en xarxa del segle XXI; l'erosió dels vells pactes socials i l'augment de la inseguretat econòmica, i l'eclosió d'una nova era internacional caracteritzada per l'expansió de les llibertats i, al mateix temps, la proliferació del desordre. A més a més, els països democràtics de tot el món afronten un gran nombre de reptes comuns, des de la reforma dels voluminosos sistemes sanitaris i de pensions fins a problemes tal com la crisi de la família, la indiferència cívica dels ciutadans, les amenaces al medi ambient i els conflictes entre grups ètnics i nacionals.

Les nostres institucions i ideologies polítiques, però, s'han quedat enrere a l'hora d'adaptar-se a aquestes transformacions sísmiques. Massa sovint romanen ancorades en les passions ideològiques i les burocràcies jerarquitzades de l'era industrial. El PPI aporta un esperit d'experimentació i pragmatisme radical davant el repte de restablir la

capacitat del govern per solucionar els problemes –i, per tant, fer reviure la confiança del públic en les possibilitats d'una acció de govern progressista.

El PPI no és el típic lobby o grup d'experts de Washington, sinó més aviat el nucli d'una «xarxa d'idees» de tipus polític. Organitzat entorn d'una sèrie de centres d'anàlisi, l'Institut funciona seguint el principi de la descentralització, amb un petit equip central vinculat a una comunitat dispersa d'escriptors, investigadors i acadèmics externs que comparteixen el seu enfocament bàsic pel que fa a la política i al governament. A més, els estrets lligams del PPI amb representants públics de tots els nivells de l'Administració garanteixen que les seves perspectives i les seves iniciatives polítiques esdevinguin ràpidament objecte de debat públic. Cal subratllar, doncs, que un destacat nombre de propostes de l'Institut hagin esdevingut lleis, la qual cosa permet oferir als ciutadans i a les comunitats dels Estats Units nous instruments amb els quals puguin afrontar els seus problemes.

Les oportunitats de la nova economia

Una part substancial del treball del PPI se centra a ajudar els nord-americans a comprendre i adaptar-se a la nova economia sorgida de les tecnologies de la informació, les xarxes de comunicacions i els mercats globals. Aquesta transformació exigeix un replantejament a fons del paper del govern a l'hora de promoure la innovació i un creixement econòmic d'ampli abast, com també la seguretat i les oportunitats individuals.

Tecnologia i innovació

El PPI considera l'enginy i el dinamisme emprenedor dels nord-americans com els impulsos clau de l'emergent economia del coneixement. El projecte «Tecnologia, innovació i nova economia» desenvolupa i consolida el suport del públic per a idees orientades a promoure els progressos tecnològics, la innovació econòmica i l'assumpció de riscos. El PPI reconeix, però, que la tecnologia i la innovació no són fins en ells mateixos, sinó mitjans per promoure objectius progressistes més amplis: un millor nivell de vida i noves oportunitats econòmiques; més llibertats i possibilitats d'elecció individual; més dignitat i autonomia per als treballadors nord-americans; comunitats més fortes.

El comerç en la nova economia

El PPI reconeix que la integració econòmica i comercial en expansió dels Estats Units és essencial per a una estratègia de creixement progressista. Ens oposem a les reaccions violentes de la dreta i l'esquerra contra la globalització, ja que amenacen de limitar el comerç, afebleixen el lideratge tecnològic dels EUA i dificulten els esforços internacionals per establir normes justes per al comerç i les inversions a escala mundial. Al mateix temps, donem suport a noves iniciatives públiques adreçades a permetre que els treballadors nord-americans puguin compartir també els beneficis i no només els riscos de la competència mundial. La nostra estratègia d'«eixamplar el cercle dels que hi surten guanyant» inclou un replantejament radical de les escoles públiques, incentius per a l'aprenentatge continuat, un nou sistema de «reocupació ràpida» per als treballadors desplaçats i altres vies per reforçar el paper dels

treballadors per tal que puguin controlar les seves trajectòries professionals i la seva seguretat econòmica.

La modernització de la seguretat social

La seguretat social és un programa enormement popular i d'èxit que es troba necessitat de reformes substancials. Molts progressistes, però, s'oposen a qualsevol canvi en l'antiquada estructura del sistema actual de pensions, basat en el repartiment (pay-as-you-go), mentre que molts conservadors són partidaris de l'extrem oposat (una privatització total). El PPI creu que per tal de preservar el compromís progressista amb la seguretat de les pensions, el sistema s'ha d'adaptar a les necessitats i als valors de la societat nord-americana del segle XXI. Cal modernitzar el sistema per assolir nous equilibris entre les responsabilitats individuals i les col·lectives, entre la redistribució i les exigències del creixement econòmic, entre el consum actual i la inversió i els estalvis a llarg termini.

Les prioritats sanitàries

La trajectòria dels Estats Units envers l'assistència sanitària universal també s'ha vist empantanegada per la paràlisi ideològica. Moltes persones d'esquerra continuen anhelant una versió nord-americana del sistema sanitari canadenc de «pagador únic». I molt poques de dreta mantenen un compromís seriós d'estendre la cobertura sanitària a totes les famílies o de crear un mercat sanitari més eficient. La Tercera Via del PPI en matèria d'assistència sanitària preveu un sistema universal d'assegurances sanitàries privades, en què els preus siguin fixats per la competència i no per decrets burocràtics, en què als individus se'ls atorgui més poder perquè puguin triar amb més informació, i en el qual el govern sigui responsable de fixar les regles bàsiques per a la competència i d'encoratjar la innovació per tal de millorar la sanitat i, al mateix temps, contenir els costos.

Els Estats Units i el món

El PPI creu que la potència i el lideratge dels Estats Units són bàsics per construir un món més estable, més pròsper i més democràtic. Hem de modernitzar les nostres forces armades, adaptar les velles aliances als nous objectius, ajudar altres països a fer la difícil transició als mercats i a la democràcia i, tal com vam fer després de la segona guerra mundial, bastir noves estructures internacionals que garanteixin les llibertats polítiques i econòmiques. El Grup de Treball de Defensa del PPI explora les noves amenaces que han d'afrontar els EUA, des del terrorisme a la proliferació d'armaments de destrucció massiva. Així mateix, exerceix pressió per accelerar la transformació d'un exèrcit heretat de la guerra freda en una força més flexible i àgil, basada en les tecnologies, els conceptes organitzatius i les doctrines operacionals de l'era de la informació.

El Centre per a la Innovació i el Medi Ambient

Aquest centre està consagrat al desenvolupament d'una «segona generació» de polítiques mediambientals que utilitzen un nou ventall d'instruments per abordar els nous reptes relacionats amb el medi ambient. El centre defensa un enfocament de les regulacions basat en la pràctica i que creï incentius per impulsar una millora contínua i eficient en la qualitat mediambiental. S'estructura entorn de cinc principis clau: establir prioritats i objectius realistes, aprofitar les forces del mercat, alinear la presa de decisions amb la geografia del problema, encoratjar la innovació (amb responsabilitats pels resultats obtinguts) i mesurar els resultats.

Les escoles del segle XXI

El sistema escolar «manufacturer» dels Estats Units, concebut per a les necessitats d'una societat industrial, està esdevenint obsolet. Si ens limitem a invertir-hi més diners, no obtindrem resultats competitius a escala mundial. Això tampoc no s'aconseguirà mitjançant la privatització de l'ensenyament públic a través d'un sistema de vals. El PPI creu que hi ha una tercera opció: crear un sistema d'ensenyament públic dràsticament diferent, basat en nivells de qualitat comuns, la lliure elecció i la responsabilitat pels resultats obtinguts. Donem el nostre suport als paràmetres de referència educatius a escala nacional, de manera que puguem mesurar i comparar el rendiment dels estudiants tant entre els diferents estats com amb altres països; l'elecció de les escoles públiques i les escoles concertades, atès que la competència estimula la innovació i la millora, i cartes o contractes basats en el rendiment i que facin que els professors, els estudiants i els administradors siguin responsables dels resultats obtinguts.

El treball i la potenciació del paper dels treballadors

El PPI va tenir un paper fonamental en la iniciativa del president Clinton per «acabar amb el sistema de benestar tal com el coneixem avui», ja que sostenia que el vell sistema soccava el treball i la responsabilitat personal i fomentava la dependència en l'Administració. A diferència de la dreta, però, reconeixem que en realitat les reformes del sistema de benestar tot just han començat. El repte que hi ha actualment és substituir els vells programes de benestar que donaven diners en efectiu per un nou sistema d'ocupació que permeti i recompensi el treball. El PPI proposa una nova garantia progressista: cap família nord-americana en la qual hi hagi una persona que treballi a jornada plena hauria de viure en una situació de pobresa. El PPI afavoreix l'ampliació dels ajuts públics –crèdits fiscals per als treballadors pobres, jardins d'infants, assegurança mèdica, transport i habitatge– per garantir que qualsevol ciutadà nord-americà que treballi, tot i que guanyi el salari mínim, pugui treure la seva família de la pobresa.

Aquests projectes en cap cas no exhaureixen la llista d'iniciatives del PPI. L'Institut està treballant amb els alcaldes de la «nova onada» dels EUA per desenvolupar un programa que vinculi les ciutats als mercats i estimuli les noves inversions i oportunitats a les comunitats urbanes. El PPI continua jugant un paper fonamental en els debats sobre la «reinvenció de l'Administració», el paper de les institucions cíviques o de la

comunitat a l'hora d'afrontar els problemes públics, la discriminació positiva i la justícia racial, qüestions pressupostàries i fiscals, etc.